

Οι πόλεμοί τους, οι νεκροί μας

Σε μια πρωτοφανή επίθεση στα Ευρωπαϊκά χρονικά, τρομοκράτες με αναφορά στο Ισλαμικό κράτος (σύμφωνα με τις έως τώρα πληροφορίες) αιματοκύλησαν το κέντρο του Παρισιού και την περιοχή γύρω από το Stade de France στο προάστιο του Saint-Denis. Ο απολογισμός πέρα από κάθε εφιάλτη: πάνω από 128 επιβεβαιωμένοι νεκροί, σχεδόν 200 τραυματίες πολλοί από αυτούς σοβαρά. Οι μαρτυρίες ειδικά από τον συναυλιακό χώρο Bataclan, στο 11ο διαμέρισμα ανατριχιαστικές. Οι τρομοκράτες έριχναν στο πλήθος και εκτελούσαν εν ψυχρώ τους παρευρισκόμενους έναν-έναν, ενώ παράλληλα ήταν ζωσμένοι με εκρηκτικά για να αποτελειώσουν το έργο τους όταν θα έφτανε η αστυνομία.

Το σοκ της επίθεσης είναι πιο ισχυρό από ποτέ. Και πάνω σε αυτό το συναίσθημα του θρήνου και της οργής επενδύουν για μια ακόμα φορά τα μαύρα κοράκια της ΕΕ και της ακροδεξιάς. Η Μαρίν ΛεΠέν ψάχνοντας τρόπο να φανεί ως η αξιόπιστη δύναμη της ασφάλειας, μίλησε για το «σωστό μα καθυστερημένο» κλείσιμο των συνόρων ζητώντας την το οριστικό κλείσιμο των συνόρων αλλά και τον επανοπλισμό της Γαλλικής αστυνομίας και του στρατού, θυμίζοντας την καμπάνια εκφοβισμού και ισλαμοφοβίας που έχει ξεκινήσει τα τελευταία χρόνια το κόμμα της. Ο αποτυχημένος και υπόδικος σε οικονομικά σκάνδαλα πρώην πρόεδρος Σαρκοζύ μίλησε για πόλεμο που κήρυξαν οι τρομοκράτες και για ανάγκη απάντησης, προφανώς στρατιωτικής εντός και εκτός συνόρων. Και ο μεγάλος κερδισμένος, ο Πρόεδρος Ολάντ του οποίου η δημοτικότητα στο ναδίρ καταγράφοντας τα χειρότερα μεταπολεμικά ποσοστά, αφού δήλωσε συντετριμμένος κήρυξε το κράτος σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, άρχισε ελέγχους στα σύνορα και εξέφρασε την ανάγκη εθνικής ομοψυχίας. Απέναντι σ' αυτή την «ιερή συμμαχία», οι γαλλικές πολιτικές δυνάμεις έχουν ήδη αρχίσει να αντιπαραθέτουν τους Σύριους πρόσφυγες οι οποίοι αποτελούν κι άλλωστε τον άμεσο λόγο για το κλείσιμο των συνόρων. Τα θύματα του ISIS οι οποίοι αφήφισαν αμέτρητες κακουχίες για να ξεφύγουν απ' τους θύτες τους εξισώνονται με τρομοκράτες σ' ένα καινούργιο κυνήγι μαγισσών των γαλλικών και ευρωπαϊκών δυνάμεων.

Οι επιθέσεις αυτές, λιγότερο από ένα χρόνο μετά τις αντίστοιχες του Charlie Hebdo, έρχονται να επιβεβαιώσουν ένα θλιβερό φαινόμενο στη Γαλλική κοινωνία. Ακόμα δεν έχουν ταυτοποιηθεί όλοι οι δράστες (άλλωστε η αστυνομία δεν έπιασε κανέναν ζωντανό καθώς όσοι δεν αυτοκτόνησαν διέφυγαν), αλλά όλα δείχνουν πως η πλειονότητά τους είναι Γάλλοι πολίτες. Γάλλοι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, αποκλεισμένοι, φτωχοί, που στρατολογούνται από τους ισλαμοφασίστες του ISIS για να πολεμήσουν είτε στη Μ. Ανατολή είτε να προετοιμάσουν χτυπήματα ενάντια στις πατρίδες των άπιστων. Ένας κύκλος αίματος που ανατροφοδοτείται από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που με τόσο ζήλο υποστηρίζει ο όψιμος σύμμαχος του («ακροαριστερού» για τον γαλλικό τύπο) Α.Τσίπρα, Φρανσουά Ολάντ. Σε μια περίοδο που ο Γαλλικός στρατός επεμβαίνει στρατιωτικά σε περισσότερες χώρες και από τις ΗΠΑ και που μετά τις χθεσινές επιθέσεις αναμένεται να αυξήσει τις επιχειρησιακές του δυνάμεις. Ο «σοσιαλ-δημοκράτης» Ολάντ παλεύει για τον τίτλο του πιο αιμοσταγή προέδρου της μεταπολεμικής Γαλλίας, έχοντας επέμβει στρατιωτικά σε Μάλι, Λιβύη, Κεντρική Αφρικανική Δημοκρατία και βεβαίως στην Συρία, όπου οι τυφλές αεροπορικές επιθέσεις κατά των ισλαμοφασιστών του ISIS, ανταρτών αλλά και ομάδων του Άσαντ ξανάρχισαν αλύπητα εδώ και μερικές μέρες με την έλευση του αεροπλανοφόρου Σαρλ Ντε Γκολ στην περιοχή.

Το στρατιωτικό σκέλος του Ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού εκφράζεται απόλυτα μέσω της милитарιστικής ανάπτυξης της Γαλλίας τα τελευταία χρόνια. Σε απόλυτη αρμονία με την Γερμανία η οποία έχει πάρει τον

ρόλο του αστυνόμου στις εσωτερικές και οικονομικές υποθέσεις της ΕΕ, η Γαλλία ακολουθεί την πολιτική που χάραξε ο Σαρκοζύ απ' το 2007 ενισχύοντας τον Γαλλικό στρατό ώστε να μπορεί να επεμβαίνει μαζικά εκτός συνόρων. Οι άμεσες επεμβάσεις στην Αφρική, στην Μ. Ανατολή αλλά και η έμμεση επέμβαση στην Ουκρανία δείχνουν την τάση του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού να γίνεται ολοένα πιο επιθετικός, εντός και εκτός των συνόρων της ΕΕ.

Ένα άλλο στοιχείο, που έχει γιγαντωθεί μετά το Charlie Hebdo είναι η αντιτρομοκρατική δράση της αστυνομίας και του στρατού. Μια δράση που όπως αποδεικνύεται με τον πιο τραγικό τρόπο, το μόνο που κάνει εκτός από το να κοστίζει στον Γάλλο φορολογούμενο είναι να μειώνει της ελευθερίες, να στοχοποιεί ακόμα περισσότερο αποκλεισμένα κομμάτια του πληθυσμού και να θεωρείται ως ο μόνος τρόπος δράσης ενάντια στους συλλήβδην «κακούς». Μάλιστα, στην ανακοίνωση του μετά τα θλιβερά χθεσινά γεγονότα, ο Πρόεδρος Ολάντ προειδοποίησε πως με την εφαρμογή της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης, **θα δίνεται το ελεύθερο στην αστυνομία να κάνει εφόδους σε σπίτια χωρίς δικαστική παρέμβαση.**

Θλιβερή είναι και η στάση του **Front De Gauche**. Οι δυο κύριες συνιστώσες του το **Parti de Gauche** και το **PCF** (ΚΚΓ) εναρμονίζονται με το κύμα της εθνικής συμφιλίωσης, το μεν πρώτο αναβάλλοντας την κουβέντα για τα αίτια και προβάλλοντας το ζήτημα της υπεράσπισης της Δημοκρατίας, ενώ το PCF πιο χυδαίο ως συνήθως κάνει πλάτες στην κατάσταση εκτάκτου ανάγκης.

Ευτυχώς, την τιμή της αριστεράς έσωσαν η **Lutte Ouvriere** και το **NPA** όταν δεν άφησαν στην άκρη την τεράστια ευθύνη της πολιτικής του γαλλικού κράτους. Μας εκφράζει απόλυτα το σύνθημα της [ανακοίνωσης των συντρόφων του NPA «Vos guerres, nos morts», «Οι πόλεμοί σας, οι νεκροί μας»](#). Σήμερα θρηνούμε του νεκρούς μας μια ακόμα φορά. Όπως πριν από λίγο καιρό στην Άγκυρα. Όπως κάθε μέρα στη Συρία. Δεν ανεχόμαστε καμιά εθνική ενότητα με αυτούς που διεξάγουν τους πολέμους. Ο ισλαμοφασισμός του ISIS ως τώρα έχει βρει την πιο δυναμική απάντηση από τους αντάρτες της Ροζάβα και όχι από αυτούς που τον εξέθρεψαν και πλέον δεν τον ελέγχουν.

Αλλά, το πιο σκληρό, δύσκολο και επίκαιρο καθήκον της επαναστατικής αριστεράς είναι να αντιστρέψει το ρεύμα της μουσουλμανικής νεολαίας προς τον ισλαμοφασισμό του ISIS. Αυτό δε γίνεται με ευχές και σίγουρα έχει απομακρυνθεί πολύ η γαλλική αριστερά από αυτά τα τμήματα του πληθυσμού. Για μια ακόμα φορά φαίνεται ότι γεγονότα ριζοσπαστικά, όπως η εξέγερση των προαστίων πριν 10 χρόνια, δεν είναι απαραίτητο ότι θα οδηγήσουν σε μια στροφή προς τα αριστερά. Σήμερα, που οι εθελοντές του ISIS σε όλη την «πολιτισμένη» Δύση πολλαπλασιάζονται, ξέρουμε πολύ καλά ότι τα ιμπεριαλιστικά κέντρα δεν μπορούν και δεν θέλουν να αντιστρέψουν αυτό το κλίμα. Σήμερα, πρέπει εμείς να γίνουμε το στήριγμα στον πρόσφυγα, το μετανάστη, τον αποκλεισμένο προτάσσοντας την ταξική αλληλεγγύη και βγάζοντάς τον από τη δίνη που δημιουργεί η κρατική καταστολή και την επίφαση σημαντικότητας που του προσφέρουν οι φασίστες.

Ούτε ισλαμικός, ούτε ευρωπαϊκός, δεν θα περάσει κανένας φασισμός

T.E. ANΤΑΡΣΥΑ Γαλλίας